

Sygn. akt II Ca 751/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Paweł Hochman
----------------	-------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko B. S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 30 września 2014 roku, sygn. akt I C 774/14

1. oddała apelację,

2. zasądza od pozwanej B. S. na rzecz powoda (...) (...) z siedzibą w W. kwotę 300,00 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ca 751/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. zasądził od pozwanej B. S. na rzecz powoda (...) (...) w W. kwotę 2.154,16 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 6 grudnia 2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 630,00 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że umową z dnia 19.03.2008 r. nr (...) - (...) B. S. zaciągnęła w (...) Banku S.A. z siedzibą w L. kredyt gotówkowy E. gotówka w wysokości 5.199 złotych na sfinansowanie własnych potrzeb. Całkowity koszt kredytu (koszt ustanowienia ubezpieczeń na życie, koszt ustanowienia ubezpieczenia przed utratą pracy lub NW, odsetki) wynosił 3.292,22 złotych. Kredytobiorca zobowiązała się dokonać spłat kredytu wraz z kosztami w 60 równych ratach miesięcznych po 138,22 złotych począwszy od dnia 17.04.2008 r. a kończąc na dniu 17.04.2013 r.

Zgodnie z § 11 umowy kredytodawca ma prawo wypowiedzenia umowy, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie z zapłatą dwóch pełnych rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty nie uregulował zaległości w terminie 7 dnia od daty doręczenia wezwania. Po upływie okresu wypowiedzenia cała kwota kredytu wraz ze wszystkimi odsetkami i kosztami staje się wymagalna bez dodatkowych wezwań. Zgodnie z § 9 umowy od każdej niespłaconej w terminie

raty kapitałowej za każdy dzień opóźnienia nalicza się i pobiera odsetki według stopy procentowej dla należności przeterminowanych, równej czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Dnia 31.07.2009 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. przejął (...) Bank S.A. z siedzibą w L.. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. pismem z dnia 14.12.2010 r. wypowiedział B. S. w/w umowę kredytu w związku z niespłaceniem przez nią należności wynikających z tej umowy. Bank poinformował kredytobiorczynię, iż zobowiązana jest ona do niezwłocznego zwrotu należności głównej wraz z odsetkami, która na dzień 13.12.2010 r. wynosiła 3.932,21 złotych. Z dniem 29.04.2011 r. nastąpiła zmiana nazwy banku z (...) Bank (...) S.A. na (...) Bank (...) S.A.

W dniu 20.05.2011 r. (...) Bank (...) S.A. wystawił przeciwko B. S. bankowy tytuł egzekucyjny, z którego wynikało zadłużenie kredytobiorcy z tytułu umowy kredytu z dnia 19.03.2008 r. nr (...) - (...) w kwocie 3.616,78 złotych tytułem przeterminowanego kapitału wraz z umownymi odsetkami karnymi liczonymi wg stopy procentowej 23 % od dnia 19.05.2011 r., kwocie 431,07 złotych tytułem odsetek umownych za okres od dnia 30.03.2008 r. do dnia 1.02.2011 r. i kwocie 249,79 złotych tytułem odsetek umownych karnych za okres od dnia 3.08.2009 r. do dnia 19.05.2011 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie sygn. akt I Co 2908/11 postanowieniem z dnia 27.07.2011 r. nadał w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika B. S. do kwoty 15.597 złotych.

Bank oddał tytuł wykonawczy do wyegzekwowania Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi P. P..

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 22.05.2013 r. (...) Bank (...) S.A. w W. sprzedał (...) (...) (...) z siedzibą w W. nie wyegzekwowaną wierzytelność przypadającą mu względem B. S. m. in. z tytułu umowy z dnia 19.03.2008 r. nr (...) - (...) na dzień 18.04.2013 r. w kwocie 1.522,77 złotych (612,40 złotych z tytułu kapitału i 910,37 złotych z tytułu odsetek) oraz w kwocie 581,01 złotych (z tytułu niespłaconych składek ubezpieczeniowych) - łącznie w kwocie 2.103,78 złotych. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) z siedzibą w W. pismem z dnia 16.06.2013 r. zawiadomił B. S. o sprzedaży wierzytelności i wezwał do zapłaty (pismo dotyczyło trzech niespłaconych przez pozwaną kredytów).

Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz. U z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby to się ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (umowa przelewu, art. 509 k.c.). W sprawie Sąd ustalił, iż pozwana zaciągnęła kredyt, którego nie spłaciła; umowa kredytu została wypowiedziana pismem z dnia 14.12.2010 r. Przeciwko pozwanej toczyła się egzekucja sądowa na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego opatrzonego przez Sąd klauzulą wykonalności. Pozwana nie spłaciła całego długu wynikającego z tytułu wykonawczego. Bank sprzedał nie wyegzekwowaną wierzytelność przysługującą mu względem pozwanej powodowi w łącznej kwocie 2.103,78 zł. umową z dnia 22.05.2013 r. Kwota ta obejmowała niespłacony kredyt wraz z odsetkami i składkami ubezpieczeniowymi. Okoliczności te Sąd ustalił na podstawie nie podważonych przez pozwaną kserokopii dokumentów oraz w trybie art. 231 k.p.c., albowiem pozwana nie podniosła zarzutu spełnienia świadczenia.

Ponieważ powód nie jest bankiem, nie może się skutecznie ubiegać o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 20.05.2011 r. wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. na rzecz następcy prawnego (powodowego Funduszu) w zakresie przysługującej mu wierzytelności. Zgodnie bowiem z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 2.04.2004 r. wydanego w sprawie III CZP 9/04, którą Sąd Rejonowy podziela w całości, niedopuszczalne jest

nadanie na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. klauzuli wykonalności na rzecz nie będącego bankiem nabywcy wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym, także po zaopatrzeniu go w sądową klauzulę wykonalności.

Nabywca wierzytelności nie będący bankiem może dochodzić swojego roszczenia tylko na drodze sądowej w drodze powództwa o zapłatę, co uczynił powód.

Sąd w świetle powyższego uznał roszczenie powoda za zasadne.

Powód dodatkowo zażądał od pozwanej kwoty 50,38 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w spłacie zaległości za okres od dnia 19.04.2013 r. do dnia 5.12.2013 r. oraz ustawowych odsetek od tychże odsetek i kwoty zadłużenia podstawowego wynikającego z umowy przelewu wierzytelności za okres od dnia wniesienia pozwu, j. 6.12.2013 r. do dnia zapłaty.

Roszczenie to także jest zasadne w świetle treści § 9 umowy kredytowej z dnia 19.03.2008 r. nr ((...)- (...)) i art. 481 § 1 i 2 k.p.c. (powód naliczył odsetki od zaległych należności wg stopy procentowej ustalonej w umowie dla należności przeterminowanych za okres od dnia następnego po dniu 18.04.2013 r. - dniu, na jaki ustalił swoją wierzytelność zbywca (...) Bank (...) S.A. w W. - do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, tj. do dnia 5.12.2013 r.) oraz na podstawie art. 482 § 1 k.p.c. (za czas opóźnienia wierzyciel może żądać odsetek ustawowych, z tym że od zaległych odsetek można skutecznie domagać się odsetek ustawowych za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa).

Podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia jest bezzasadny, albowiem umowa kredytu została wypowiedziana pozwanej pismem z dnia 14.12.2010 r., a zatem wierzytelność przysługująca Bankowi z tytułu umowy kredytu zawartej z pozwaną stała się wymagalna dopiero po tej dacie. 3-letni termin przedawnienia roszczenia (art. 118 k.c. - termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata) upłynął zatem w niniejszej sprawie dopiero po dniu 14.12.2013 r., a pozew w sprawie wytoczono dnia 6.12.2013 r. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (do kosztów tych Sąd zaliczył wynagrodzenie radcy prawnego - pełnomocnika powoda w kwocie 600 złotych i opłatę od pozwu w kwocie 30 złotych).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik pozwanej zaskarżając go w całości.

Skarżący zarzucił mające wpływ na wynik sprawy naruszenie, statuowanej w art. 233 § 1 k.p.c. zasady swobodnej oceny dowodów wyrażające się w uznaniu, iż powód wykazał wartość dochodzonego roszczenia, w sytuacji, gdy powód nawet nie podał danych charakteryzujących zgłoszone roszczenie oraz pozwalających na kontrolę jego wysokości.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy nie podziela wyrażonego w skardze apelacyjnej stanowiska jakoby Sąd pierwszej instancji dopuścił się naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c.

Powołany zarzut wynika z nieprawidłowego założenia jakoby powód nie sprostał obowiązkowi wykazania wysokości dochodzonego roszczenia. W przedmiotowej sprawie powód wykazał kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności. W świetle przedstawionych dokumentów nie może budzić żadnej wątpliwości, że pozwana zawarła umowę kredytową, oraz że powód nabył w drodze umowy przelewu wynikającą z tej umowy wierzytelność (która jest niższa od zaciągniętego kredytu i związanych z nim kosztów). W ocenie Sądu przy prawidłowym zastosowaniu przepisu art. 6 k.c. to na pozwanej ciążył obowiązek wykazania, że zaciągnięte powyższą umową zobowiązanie spełniła. W tym

celu wystarczyło przedstawić dowód spłaty zaciągniętego kredytu. Powyższe oznacza, że to pozwana nie sprostała obowiązkowi udowodnienia okoliczności z których wywodzi skutki prawne.

Powyższego stanowiska nie może skutecznie podważyć argumentacja zawarta w uzasadnieniu apelacji. Wbrew twierdzeniom w nim zawartym powód wykazał, że zgłoszone przez niego roszczenie istnieje, a nadto, że istnieje w deklarowania przez niego wysokości. Podał strukturę dochodzonego roszczenia, którą potwierdza treść umowy kredytowej jaką zawarła pozwana. Dla zabezpieczenia interesów pozwanej bardziej szczegółowe jego określenie nie było niezbędne. Trudno bowiem uznać, że B. S. dysponując dowodami spłat poszczególnych rat kredytu i korzystając z pomocy profesjonalnego pełnomocnika była pozbawiona możliwości kontroli zasadności dochodzonego roszczenia. Powyższa uwaga dotyczy również roszczenia odsetkowego. Dla skutecznego podważenia roszczeń strony powodowej nie wystarcza gołosłowne twierdzenia, że strona powodowa „nie określiła za jaki okres, w jakim wymiarze i od jakiej kwoty dokonała kapitalizacji odsetek, a takie w jaki sposób określono „niespłacony kapitał w kwocie 612,40 zł”. Skoro pozwana uważa, że swoje zobowiązanie wobec powoda bądź zbywcy wierzytelności spełniła w ustalonym w umowie terminie winna wykazać tą okoliczność stosownymi dowodami.

W tym miejscu podnieść należy, że dochodzone przez stronę powodową roszczenie było objęte postępowaniem egzekucyjnym. Za co najmniej niewiarygodne należy uznać, że pozwana w toku tego postępowania, wobec wcześniejszego spełnienia dochodzonego roszczenia nie skorzystała z możliwości wytoczenia powództwa z art. 840 § 1 k.p.c.

W skardze apelacyjnej pełnomocnik pozwanej wskazał na rzekomy brak aktywności powoda. Tymczasem to pozwana swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie ograniczyła do zakwestionowania twierdzeń powoda wykazując przy tym całkowity brak aktywności procesowej na płaszczyźnie dochodzenia swoich twierdzeń.

Wydając zaskarżone orzeczenie Sąd Rejonowy nie uchybił również treści przepisu art. 95 ust. 1a ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe (tj. Dz. U. z 2012r. poz. 1376 z późn. zm.). To, że bankowy tytuł egzekucyjny, na gruncie postępowania cywilnego, nie korzysta z domniemań przewidzianych dla dokumentu urzędowego i stanowi jedynie dokument prywatny, nie pozbawia go jakiegokolwiek mocy dowodowej. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że złożony w przedmiotowej sprawie bankowy tytuł egzekucyjny obok umowy kredytowej stanowi jeden z elementów stanu faktycznego, który pozwala na wnioskowanie, że roszczenie dochodzone w wniesionym pozwie rzeczywiście istnieje. Podstawę takiego wnioskowania stanowi przepis art. 231 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, ustalony stan faktyczny uzasadnia zastosowanie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz. U z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.). Skoro pozwana nie przedstawiła dowodu spłaty zobowiązań wynikających z umowy z 19 marca 2008 r. zaskarżony wyrok ma swoje oparcie również w wskazanym powyżej przepisie prawa materialnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. orzekając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 300,- zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym ustaloną według norm przepisanych.